

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7So/136/2012
Identifikačné číslo spisu:	4011200929
Dátum vydania rozhodnutia:	27.11.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Závadská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:4011200929.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľky K. D., narodenej X. S. XXXX, bytom Q., N. T.. XX, proti odporkyni Sociálnej poisťovni v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8, o výšku starobného dôchodku, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo 14. augusta 2012, č.k. 19Sd/300/2011-35, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre zo 14. augusta 2012, č.k. 19Sd/300/2011-35 m e n í tak, že rozhodnutie odporkyne z 9. augusta 2011 číslo XXX XXX XXXX X z r u š u j e a vec jej vracia na ďalšie konanie.

Navrhovateľka nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre rozsudkom zo 14. augusta 2012, č.k. 19Sd/300/2011-35, podľa § 250j ods. 2 OSP potvrdil rozhodnutie odporkyne z 9. augusta 2011 číslo XXX XXX XXXX X, ktorým podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) a podľa § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) rozhodla, že navrhovateľke vznikol nárok na starobný dôchodok v sume 4 366 Sk mesačne s účinnosťou od 6. júla 2008, ktorý sa podľa § 55 zákona o sociálnom zabezpečení nevypláca a dňom 6. júla 2008 nárok naň zaniká. V uvedenej sume je zahrnutá úprava podľa zákona č. 306/2002 Z. z. v znení zákona č. 639/2002 Z. z., zvýšenie podľa zákona č. 222/2003 Z. z. v zmysle § 82 zákona sociálnom poistení.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka sú splnila podmienky nároku na výplatu invalidného dôchodku v sume 7 090 Sk mesačne a tiež starobného dôchodku v sume 4 366 Sk mesačne. V dôsledku skutočnosti, že invalidný dôchodok navrhovateľky je vyšší, ako jej starobný dôchodok, navrhovateľke zanikol nárok na nižší starobný dôchodok, ktorý sa nevypláca.

Zistil, že navrhovateľka je poberateľkou invalidného dôchodku od 1. marca 1990. Vek na starobný

dôchodok dovŕšila 5. júla 1994. Súd preto dospel k záveru, že odporkyňa v súlade so zákonom pri súčasnom splnení podmienok nároku na výplatu starobného a invalidného dôchodku priznala navrhovateľke ten dôchodok, ktorý je vyšší a naďalej má navrhovateľka nárok na výplatu vyššieho invalidného dôchodku, ktorý sa od roku 2008 považuje za starobný dôchodok.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 1 OSP s odôvodnením, že odporkyni trovy konania nevznikli, a preto jej náhradu trov nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka odvolanie a žiadala napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť, lebo výška jej starobného dôchodku by bola vyššia, keby odporkyňa v súlade so zákonom zohľadnila jeho každoročnú valorizáciu a roky invalidity do odpracovaných rokov.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žiadala napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 a § 250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky je potrebné vyhovieť.

Z dávkového spisu vyplýva, že navrhovateľka bola poberateľkou čiastočne invalidného dôchodku od 10. novembra 1989 a podľa § 29 zákona o sociálnom zabezpečení jej bol priznaný invalidný dôchodok s účinnosťou od 1. marca 1990, ktorý k 6. júlu 2008 bol po prepočte 235,30 € mesačne (7 090 Sk).

Navrhovateľke nárok na starobný dôchodok podľa § 21 ods. 2 písm. c) zákona o sociálnom zabezpečení vznikol dovŕšením 55 rokov veku (vychovala dve deti) teda od 5. júla 1994.

Dostatočne bolo preukázané, že navrhovateľka o starobný dôchodok požiadala až od 6. júla 2011 a jeho priznania sa domáhala od 6. júla 2008.

O žiadosti navrhovateľky o starobný dôchodok, na ktorý vznikol nárok pred 1. januárom 2004 bolo potrebné rozhodnúť v zmysle § 259 ods. 1 zákona o sociálnom poistení podľa právneho predpisu účinného do 31. decembra 2003, teda podľa zákona o sociálnom zabezpečení.

Rozhodnutie o priznaní starobného dôchodku musí obsahovať nielen výpočet starobného dôchodku podľa zákona o sociálnom zabezpečení v znení platnom ku dňu vzniku nároku na túto dávku (5. júla 1994) ale aj všetky zvýšenia a úpravy, ktoré k tomuto starobnému dôchodku patrili podľa zmien a doplnkov uvedených v zákone o sociálnom zabezpečení ako aj v zákone o sociálnom poistení, až ku dňu jeho priznania a vyplácania, teda 6. júla 2008.

Preskúmaným rozhodnutím z 9. augusta 2011 číslo XXX XXX XXXX X odporkyňa priznala navrhovateľke starobný dôchodok z III. pracovnej kategórie z priemerných mesačných zárobkov za roky 1989, 1985, 1986, 1987 a 1988, ktorý po úprave pre výpočet dôchodku bol 2 049 Sk, so započítaním doby zamestnania 38 rokov. Odporkyňa však nevykonala výpočet výšky starobného dôchodku podľa všetkých úprav a zvýšení k 6. júlu 2008, upravila výšku dôchodku o zákonné zvýšenie len za roky 2002 a 2003 podľa zákona č. 46/1991 Zb. o zvyšovaní dôchodkov. To znamená, že odporkyňa nevykonala aj ďalšie zákonné zvýšenia za obdobie roku 2004 až 2008 podľa § 82 zákona o sociálnom poistení, a to bez uvedenia dôvodov.

Až po správnom vyčíslení výšky starobného dôchodku bude môcť odporkyňa zistiť, suma ktorého dôchodku, invalidného alebo starobného je vyššia a rozhodnúť o tom, ktorý z týchto dôchodkov bude navrhovateľke vyplácať v súlade s § 263 ods. 10 zákona o sociálnom poistení, podľa ktorého má navrhovateľka nárok na výplatu iba jedného z uvedených dôchodkov, a to dôchodku, ktorého suma je vyššia.

Vzhľadom na skutočnosť, že v preskúvanom rozhodnutí nebola riadne preskúmateľná správnosť výpočtu starobného dôchodku navrhovateľky, je predčasný právny záver súdu prvého stupňa vyslovený rozsudku o zákonnosti preskúmaného rozhodnutia odporkyne.

V doterajšom konaní vykonané dokazovanie nepovažuje odvolací súd za dostačujúce pre vlastné rozhodnutie.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 OSP zmenil tak, že rozhodnutie odporkyne z 9. augusta 2011 číslo XXX XXX XXXX X zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie (§ 250j ods. 2 písm. d/ OSP).

V ďalšom konaní bude úlohou odporkyne vykonať opätovný výpočet sumy starobného dôchodku od vzniku nároku na tento dôchodok do dňa, od ktorého navrhovateľka požiadala o jeho vyplácanie a následne rozhodne o vyplácaní toho z dôchodkov navrhovateľky, ktorý je vyšší.

V prejednávanej veci bola navrhovateľka v konaní úspešná, ale o náhradu trov nepožiadala, preto odvolací súd náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.